

PLATS FÖR BILD/BILDER PÅ DIG OCH DIN/DINA HUNDAR

Namn, ålder och var bor du?

Margareta Kohrtz, 67 år, Mattmar Jämtland

Hur kommer det sig att du har rasen samojed?

Vår första hund var en Karelsk Björnhund och när hon dog väntade vi i 9 månader och ville ha en ny spets men inte en jakthund. Vi bodde då i Hällekis på Kinnekulle Västergötland och letade efter en hund som tålde både kyla o värme samt ville hänga med i skog o mark. Vi visste faktiskt inte så mycket om rasen när vi gick runt på Göteborgsutställningen och tittade på alla fina raser och duktiga handlers. Viktigt i kråksången var att det skulle vara en hund

som möjligtvis min pälsdjursallergiske bror kunde tåla när han besökte oss. Dessutom tittade vi på de människor som visade sina hundar, var det folk som vi kände igen oss i? På andra våningen i Mässhallen höll spetsarna till och naturligtvis kunde man inte undgå att se den vita vackra spetsen. Vi tittade också på den vackra Akitan, men det blev inte vårt val. Vi hittade Jeppe, en stor vacker samojedhane som vi klämde o luktade på. Han luktade gott inte hund!!! Kanske var detta vår ras? Bengt Göran Andersson var en kille som vi också gillade så efter detta möte började vi läsa mer om rasen. Vi letade uppfödare i vår närhet (precis som alla gör även idag) och hittade Nordvikens kennel. Det visade sig att de skulle ha två kullar och vi fick lov att tinga en tik från den ena kullen, men det blev en tik ifrån den andra kullen, en liten Galina vilket vi aldrig ångrar. Vi läste nu allt vi kunde komma över i bokväg och på semestern i Indonesien, hittade vi en engelsk bok om Samoyed som vi läste på stranden. Ja så började vårt "samojedliv" .

25 samojeder har vi under åren haft här på kennel Polarullens, 18 kullar. Totalt 97 valpar har det blivit under åren från att vår första kull föddes 1993. En samojed ger mersmak och som mest har vi haft 14 samojeder i olika åldrar. Nu har vi 13.

Som alla förstår så älskar vi denna ras och har blivit den trogen i alla år. Kanske är vi lite

lika.

Nordvikens Galina, vår första samojed.

Hur många hundar har du idag och hur aktiverar du dem?

Idag har vi 13 samojeder varav 6 är under 8 år, den äldsta är Varya som är 14 år om en vecka och yngst är yrväddet Kaa-Tee 10,5 månad.

På vintern kör vi släde runt våra skoterspår som ligger bakom huset och sträcker sig ända till Anarisfjällen. Övrig tid på året så springer de i en stor rastgård eller lösa på "ön" och badar mm. Träning barmark runt fina skogsvägar. Jag tränar de yngre också genom vilt och personspår.

Förr var vi mer aktiva på tävlingar, främst Wouter. Jag började sent med detta men har faktiskt varit o kört sexspann på Polarmästerskapet för ett par år sedan, även deltagit på samojedmästerskapet. Det är ju viktigt att delta.

Har du några förebilder inom rasen?

Ja Nordvikens Kennel med Annica o Nisse. De lärde oss det mesta om rasen, visade selar, slädar mm. Vi hade ju ingen aning om sådant 1991 när vi köpte vår första samojed.

Bästa polarhundsminne eller upplevelse?

Oj det finns många roliga minnen men skulle jag välja ett så blir det "Jakten på ren"!

Vi hade inte bott här uppe i Jämtland så länge, skulle tro det var vintern -97 eller -98 då vi tog våra sex hundar för en härlig vårvinter tur upp på Oviksfjället ca 4 mil härifrån. Vi startade i Höglekardalen, Wouter med sitt fyrspann, Sir Toby, Nurre, Nadja och Miss Sofie och ny fyrspannslina! Jag åkte skidor med Yitzhak och Galina. Vi tog skidspåret mot Glen och valde att åka igenom en ravin med bäck i mitten. En fantastisk vacker del av fjället. Plötsligt tittar mina två upp mot vänster och då kommer det en renhjord ner mot ravinen där vi var. Mina två såg sin chans, jakt! (Galina var en fantastiskt bra jakthund, hon hade drivit hjort på Kinnekulle som 7 månaders valp, hmmm...det var ju inte jakthund vi ville ha egentligen). Jag slängde mig ner o kantställde skidorna och fick stopp på mina hoppande och skällande hundar. Sämre gick det för Wouter som stod på bromsen och fyra unga starka samojeder lyckades knäcka ringen som den nya linan satt fast i släden på. Vi kan notera att vi var ju helt gröna gällande säkerhet mm och även slädkörning men man lär sig! Iväg stack de fyra ihopsatta i en blå fyrspannslina. Innan jag hann att kravla mig upp och mina två tog sig upp för ravinbranten, hade de fyras gäng hunnit långt bort efter renarna. Wouter fick själv släpa släden upp mot toppen, mer kunde han inte göra. Det är inte heller lätt att se fyra vita samojeder i gassande solljus över vita vidder! Mina två hundar gillade att springa fort (och då var jag relativt ung och rätt bra på skidor), iväg bar det men inga hundar eller renar såg vi. Jag parkerade mina två vid Visjöns vindskydd och hittade ett par killar på skoter. Sedan blev det skoterfärd över vidderna letande som vi sa "vargspår" o "renklövar". Efter flera timmar hittade vi de fyras gäng sittandes fast i en kryssmarkering, blodiga och trötta. Hmmm blodet var ifrån riven ren eller.....snö o is som de nafsat. Sir Toby såg värst ut av alla! Vi var överlyckliga att vi hittade dem för de kunde ju blivit skjutna av samerna eftersom de jagade ren. Det var inte svårt att gå med fyra trötta samojeder till vindskyddet, de promenerade väldigt snällt. Färden hem gick bra med de trötta hundarna. Nästa gång vi tog den långa Höglekardalsbacken upp till kalfjället sprang de på i bra fart, jaga ren var toppen. Det finns nog inget som en samojed är så girig på som just ren, det är säkert genetiskt betingat.

Vad gör du/ pratar med hundarna om när ingen ser eller hör dig?

Jag pratar alltid med mina hundar och de förstår det mesta, någon är smartare än den andra. De är goda lyssnare och fantastiska tröstare när det behövs.

Har du några framtidsplaner och mål för hundarna och dig själv?

Framtidsplanerna är att minska på antal hundar genom naturlig avgång men sluta helt kommer vi inte att göra, vi har hållit på sedan 1991 och är nu rätt gamla, 67 resp. snart 75 år. Men hundarna håller oss unga och aktiva! Vi har många gamla hundar, 7 som är över 9 år. Alla aktiveras enligt deras kapacitet, de äldsta går lösa på gården eller på "ön" utanför huset. Där aktiverar vi även de andra med bad, hopp o lek när vi inte kör t.ex. släde. Vi har fina skoterspår bakom huset där vi tar våra turer med hundarna, dessa spår kan man följa ända upp på fjället! Vi har även fina skogsvägar där vi kör barmarksträning när det är under 13 grader. Jag går kurser med de yngre i lydning och spår. De är duktiga och man ser hur olika alla är. Någon skall senare i höst gå Noswork kurs. Avel kommer jag att hålla på med ett tag till. En kull per år är vad jag tänkt mig, jag är noga med vilka som får köpa mina valpar och jag vill ha god koll på hälsan med bl.a. ögonundersökning o HD. Jag tycker det är väldigt viktigt att ha en bra relation med valpköparna och att de kontaktar mig med frågor mm. Meritering? Ja kanske det bara blir på 2x3 mil med 5-6 hundar hädanefter.

Har du någon polarhundsbok, film, tv eller internet som du vill rekommendera till andra rasfantaster att ta del av?

För det mesta läser jag på nätet idag. Jag är väldigt intresserad av avel, genetik och hundsjukdomar så av det blir det mycket läst. Forskning mm är viktigt att följa.

En bok som är fantastisk är "Slädhundar, kylans resenärer" av Dominique Cellura.

På min hemsida har jag en video från USA som är bra att titta på.

Har du någon egen hemsida eller blogg där vi kan läsa mer om dig och dina hundar?

www.samojed.se

Vem vill du se som nästa månads medlemsprofil?

Nu vill jag se en yngre aktiv medlem som månadens profil: Jag väljer därför Linda Almquist.